

Békési Bertold

A LÉGIERŐ REPÜLŐCSAPATAINAK FELADATAI, HELYÜK ÉS SZEREPÜK A BÉKETEREMTŐ TEVÉKENYSÉGBEN ÉS A TERRORIZMUS ELLENI HARCBA

A LÉGIERŐ REPÜLŐCSAPATAINAK FELADATAI A NATO-KÖTELEKBE

A légierő alapvető fegyverneme számára biztosított költségvetési eszközök folyamatos csökkenése miatt jelentősen romlott a rendszeresített és meglévő repülőeszközök üzemben tarthatósága, a nagyjavítási lehetőségek beszűkültek, illetve akadozik az alkatrészellátás. Éves átlagban 40–60% alá (pl. MIG–29B) csökkent a repülőtechnika hadrafoghatósága. Ennek következtében, valamint az üzemanyagellátási problémák miatt, a repülőezredek a — még a betervezett, a NATO-követelményektől jelentősen elmaradó — kiképzési repülési időket sem tudták teljesíteni, így a hajózóállomány a betervezett, szakmailag még elfogadható minimális repülési idejét sem tudja teljesíteni.

A NATO-készültségi szolgálatra történő felkészítés a múlt év második felétől „A képezd a képzőt” program keretében a NATO-tagországok oktatói segítségével felgyorsult. Ez a program alapját képezte a NATO-elvek szerinti készültségi szolgálat „AIR POLICING” feladatokra történő felkészülésnek. Az elméleti kiképzés és a gyakorlati repülési eljárások begyakorlása jó szinten megtörtént a NATO minimum katonai követelményeknek (MMR) megfelelően.

A NATO Integrált Légvédelmi Rendszer — NATINADS — végrehajtó elemeként a légvédelmi repülőkézültség ellátása a pápai és kecskeméti repülőtéren a tagság első napjától megkezdődött.

A légvédelmi készültségi szolgálatot géppárban látják el mind nappal, mind éjjel a NATO különböző szabályzataiban rögzített normatívák szerint¹.

A készültségi szolgálat a csatlakozás első napjától az AIRSOUTH parancsnok hadműveleti alárendeltségébe került.

¹ Éjjel azonban a géppár készültségi a nem megfelelő technikai felszereltség, valamint a harcászati műszaki paramétereiből eredő biztonsági követelmények miatt csak korlátozottan nem alkalmazható. Ennek megfelelően Kecskemét és Pápa repülőtér — ez év közepéig —, váltásos rendszerben, 3-3 db repülőgéppel, 2-2 fő repülőgép-vezetővel, 15 perces készenléti idővel adta a repülő készültségi szolgálatot. [4]

A NATINADS részeként repülőcsapatunk teljesen vagy részlegesen készen állnak a következő műveletekre:

- elfogás/légirendészeti feladatok végrehajtása földről vagy levegőből történő rávezetésére;
- a NATO vizuális azonosítási eljárásainak alkalmazására;
- jó látási viszonyok között nappali harci őrzőjáratozási-, valamint légtértisztítási feladatokra;
- jó látási viszonyok között vizuális légi felderítés végrehajtása;
- kutató-mentő műveletekre.

Elengedhetetlenül szükséges olyan fedélzeti berendezések beszerzése és felszerelése, melyeknek hiánya még az országhatárunkon belüli alkalmazhatóságát is gátolja repülőeszközünknek és a velük szemben támasztott minimális katonai követelményeknek. A fentiek érdekében szükséges a fedélzeti azonosító berendezések beszerzése és beépítése, illetve a MOD—IV. üzemmódú interogátorral történő kiegészítése az I. ütemben a MIG—29 típusú elfogó vadászrepülőgépek felszereléseként.

Az azonnali reagáló erőkben (IRF /A/) felajánlott egy MIG—29, minden időjárási viszonyok között bevethető (AWX), repülőszázadnak (8 repülőgép) meg kell felelnie a reagáló erők koncepciójában megfogalmazott feltételeknek.

A kijelölt személyzeteket egy repülőszázadba szervezték, megkezdték a technikai megvalósíthatóság vizsgálatát, valamint az önálló logisztikai biztosítás szervezeti és technikai feltételrendszerének kidolgozását.

A repülőszázadba kijelölt repülőszemélyzetek a korábbi évekhez viszonyított emelt óraszámú repülő kiképzést folytatnak.

A század alkalmazhatóságát gyakorlatilag és főképpen a repülőgépek technikai felszereltsége korlátozza. (Pl. az említett IFF berendezés hiányosságai, a légi utántöltés hiánya, hatásosabb besugárzás jelző és egyéni zavaró-berendezés szükségessége.)

A gyorsreagálású erők állományába a tervezett időpontra biztosítani tudtuk:

- 1 Mi—24 harci helikopter századot (8 helikopter);
- 4 An—26 szállító repülőgépet;
- 1 Mi—8 szállító helikopter századot (8 helikoptert);
- 4 Mi—8/Mi—17 (SAR) kutató-mentő helikoptert.

A földi-légi és levegő-levegő kommunikáció biztosítása érdekében repülőeszközünket folyamatos hangolású UHF/VHF rádió-berendezésekkel, valamint megfelelő paraméterrel rendelkező GPS navigációs rendszerekkel kell ellátni. [1, 6]

A felajánlott harci és kutató-mentő helikopterek éjszakai harctevékenységének, valamint a kutató-mentő és szállítási feladatok végrehajtásának biztosítására a gépszemélyzetek részére „éjjellátó berendezés” beszerzése szükséges, ugyanakkor az ilyen feladatra tervezett repülőeszközök éjszakai belső fényeit át kell alakítani.

A harci helikopter alegység alkalmazása esetén — a készülségi harcihelikopter-kötellek 1-1,5 órán belül az ország bármely pontjára érkezzenek ki — a HICS, ERIP működését biztosító-, repülésirányításra és célmegjelölésre alkalmas eszközökkel felszerelt BTR—80 típusú szállító járművek rendszeresítése szükséges.

A NATO harcászati repülőerői követelményrendszere

Ezek a követelmények a következők:

- az interoperabilitás, amely magában foglalja a kompatibilis parancsnoki és vezetési rendszereket, a felderítő információkat, folyamatokat, a fegyverrendszereket, a légi és földi bázisú navigációs eszközöket, a barát-idegen azonosításhoz szükséges eljárásokat és felszereléseket, valamint a kiszolgálás eszközeit;
- elhúzódó harctevékenységek: a hagyományos fegyverekkel vívott hadviselés néhány formájában a konfliktusok elhúzódásának lehetősége miatt a NATO harcászati repülő-erőforrásainak felkészültnek kell lenniük a huzamosabb ideig tartó hatékony harctevékenységek végrehajtására;
- műveletek az ellenséges elektronikai környezetben: a NATO-légierőknek képeseknek kell lenniük az ellenséges elektronikai környezetben végzett tevékenységekre. Ez feltételezi a korszerű elektronikai hadviselési eszközök meglétét és az ellenséges környezet ismeretét, valamint a különböző rendszabályok begyakorlását;
- túlélve tevékenykedni: a légierő erőforrások általános képessége a túlélés, ami nagymértékben függ a megfelelő felszereléstől, a reális kiképzéstől, a békeidős tervezéstől és a logisztikai támogatástól;
- műveletek minden fény- és időjárési viszonyok mellett: a NATO harcászati-repülőerőforrásainak képeseknek kell lenniük a minden fény- és időjárési viszonyok közötti tevékenységre;
- készülség: a NATO harcászati erőforrásait a kialakult, illetve a várható körülményeknek megfelelő készenléti helyzetben kell tartani;
- kiképzés: a csapatok felkészítése, kiképzése során a tevékenységet olyan környezetben gyakorolják, mely a lehető legjobban hasonlít arra a környezetre, amelyben az erők várhatóan bevetésre kerülnek;
- kommunikáció: az információk továbbításához, a csapatok vezetéséhez és irányításához nélkülözhetetlen az adott vezetési szint követelményeit kielégítő kommunikációs rendszer.

Az előbb felsoroltak figyelembevételével a magyar légierő repülőcsapatainak helyzete a következők szerint jellemezhető:

- súlyos alkatrész és utánpótlási gondok;

- drága és megbízhatatlan üzemelés;
- alacsony szállítási kapacitás;
- alacsony repült óraszám;
- korszerű híradó- és elektronikai hadviselési eszközök hiánya;
- IFF (Identification Friend or Foe) azonosításra való teljes alkalmatlanság.

Van azonban a magyar légierőnek egy olyan eleme, amelyik kompatibilis a NATO meglévő vezetési rendszerével. Ez a Nemzeti Légierő Vezetési Központ, amely az ASOC-rendszer alkalmazásával hajtja végre a magyar légierő vezetésének, irányításának alapvető feladatait [1, 3, 5, 6].

A LÉGIERŐ SZEREPE A BÉKETEREMTŐ ÉS -FENNTARTÓ TEVÉKENYSÉGBEN

A béketámogató műveletekben a légierő fontos szerepet játszik. A világban végbemenő politikai és gazdasági folyamatok, illetve az átrendeződött hatalmi viszonyok miatt és elsősorban a közvetlen világháborúval fenyegető katonai szembenállás megszűnésével a fegyveres erők e szerepe tovább erősödött. A humanitárius segítségnyújtás biztosításától a szembenálló felek szétválasztásán és a békeszerződések betartatásán keresztül a fegyverzetcsökkentési előírások betartásának ellenőrzéséig igen összetett, felelősségteljes feladatokat látnak el.

A NATO-tagságunkból adódóan hozzá kell járulnunk az európai kollektív biztonság megteremtéséhez.

A légierő a béketámogató műveletekben az alábbi feladatok végrehajtásával vehet részt:

- légi rendészet;
- légi- és rádiólokációs felderítés: A légi felderítéssel hozzájárul a szárazföldi tevékenység (örjárat, megfigyelés) végrehajtásához. Mind a légi, mind a műholdas felderítési eszközök fontos szerepet töltenek be a tűzszünet megsértőinek feltárásában, megfigyelésében.
- felderítési adatok továbbítása;
- megfigyelés: A megfigyelés különböző szintjeinek és módszereinek alkalmazása elengedhetetlenül szükséges a bizalom kiépítéséhez, megteremtéséhez és ez szükségessé teszi a nyílt és a titkos megfigyelés közötti megfelelő egyensúly kialakítását. Ezek kimutathatják a konfliktus tényleges vagy lehetséges résztvevői megtartásában tapasztalható változásokat, amelyek konfliktushoz vagy a konfliktus kiszélesedéséhez vezethetnek. Ezek mellett arra is lehetőség nyílik, hogy feltárja a konfliktusból eredő, a szövetséges erőket fenyegető veszélyek fajtáját, mértékét.

- légi szállítás: Lehetővé teszi nagyszámú szövetséges csapat és jelentős mennyiségű felszerelés eljuttatását a konfliktuskörzetbe. A légi szállításnak fontos szerepe van a konfliktuskezelésben részt vevők, így a vitázó felek képviselőinek, a közvetítők, megfigyelők, segélyszervezetek vagy a biztonsági szervezetek, esetleg a média tagjainak szállításában. Továbbá fontos lehet a légi szállítás az egészségügyi, műszaki és más szakértők vagy „felhatalmazottak” segélyre, támogatásra szoruló különleges körzetekbe való eljuttatásában. Szükséges azonban megjegyezni, hogy a légi szállítást végrehajtó szállító repülőgépek és szállító helikopterek eléggé sebezhetőek, ezért biztonságos tevékenységükhöz az elengedhetetlen feltételeket meg kell teremteni.
- kutató-mentő tevékenység.

A repülőcsapatok feladata is összetett. Az utánpótlás szállításán túl fő feladatuk a légtér ellenőrzése, a szárazföldi erők közvetlen biztosítása és oltalmazása. A légi fölény² kérdését aránylag könnyű megoldani, hiszen teljes repülési tilalom elrendelése mellett a polgári légi közlekedés közvetlen és teljes ellenőrzésével az könnyen biztosítható [3, 5].

A repülőcsapatok alkalmazása minden szempontból előtérbe került, elsősorban az erőviszonyok világméretű átalakulása miatt. Az USA, mint a világ legerősebb gazdasági és mára egyetlen politikai nagyhatalma éppen erejénél fogva, annak arányában vesz részt a béketeremtésben és fenntartásban. Megfigyelhető azonban, hogy ezt csak ott teszi gyorsan, hatékonyan és lelkesen, ahol érdekei megkívánják.

Továbbá a válságok megelőzésébe, kezelésébe bevont fegyveres erők feladataikat az ún. nem háborús katonai műveletek (Military Operations Other Than War — MOOTW) keretében hajtják végre. Ez a fogalom pontosan kifejezi a művelet lényegét: katonai erő alkalmazására kerül ugyan sor, esetenként a különböző fegyverek, fegyverrendszerek bevetésével, de nem háborús célok elérése érdekében és nem háborús szintű mértékben.

A nem háborús katonai műveletek elsődleges célja a konfliktusok kezelése, a háború megelőzése, a békétámogatás, valamint a polgári hatóságok és közigazgatás támogatása regionális és globális szinten egyaránt.

Bizonyos esetekben a nem fegyveres műveletek átváltoznak fegyveres műveletekké. Ezek a következők:

- a fegyveres terrorizmus elleni harc;

² Légi fölénynek nevezzük az olyan légi helyzetet, amikor az egyik fél adott időben és helyen, képes olyan szárazföldi légi és tengeri hadműveleteket lefolytatni, melyek eredményes végrehajtását a másik fél légierője nem képes megakadályozni. A légi fölény megszerzése feltételezi az ellenséges légi hadviselési képességének — a konfliktus kezdetekor mérhető nagyságához viszonyított — csökkenését, melyet a saját repülőerők csapásai eredményeznek.[7]

- a drogellenes műveletek;
- a nem harcoló személyek evakuálása;
- a béketámogató műveletek;
- és a kimentési műveletek.

A terrorizmus elleni harc

A történelem előtti korokba nyúlik vissza az emberek hite, vallásos meggyőződése, gondolkodásmódja a világ és a társadalmak dolgairól kiélezte az egymástól való eltéréseket, különbségeket, amelyek összeütközése olykor fenyegetésbe torkollott.

A terrorizmus valamennyi demokratikus és számos, a demokrácia és a piacgazdaság felé haladó — valamint sok más, ezekbe a kategóriákba nem sorolható — állam szerint a világot, illetve az adott országot vagy szövetségi rendszert napjainkban leginkább és alapvetően fenyegető veszélyforrás.

A témakörben célszerű két fogalmat tisztázni. Az egyik az antiterrorizmus, a másik a terrorizmus elhárítása.

- antiterrorizmus: védelmi jellegű intézkedéseket, rendszabályokat foglal magában és a terrorista akciókkal szembeni sebezhetőséget csökkenti;
- terrorizmus elhárítása: ez támadó, kezdeményező jellegű tevékenységből áll és a terrorista akciók megelőzése, visszatartása (elrettentése), valamint az azokra való reagálás a célja.

A nemzetközi terrorizmus elleni közös fellépés szükségességét I. Sándor (1888–1934) jugoszláv király és Jean Louis Barthu (1862–1934) francia politikus ellen 1934. október 9-én Franciaországban elkövetett merénylet után a Nemzetek Szövetsége felismerte. A cél már ekkor is a terrorizmus megelőzése, illetve megbüntetése volt. A nemzetközi egyezményt 1937. november 16-án Genfben kötötték meg és azt 23 állam írta alá.

A terrorelhárítást Magyarországon a Nemzetbiztonsági Hivatal és a Katonai Biztonsági Hivatal végzi, illetve információkat gyűjt a Katonai Felderítő Hivatal és az Információs Hivatal.

A terrorizmus elleni harc a nemzeti és nemzetközi rendvédelmi szervezetek és titkosszolgálatok mellett jelentős feladatokat ró a fegyveres erőkre és ezen belül a légierőkre is. A fegyveres erők és a rendvédelmi szervek összehangolt akcióival és nemzetközi összefogással lehet csak hatékonyan felvenni a harcot a nemzetközi terrorizmus ellen. Ezen akciókban a titkosszolgálatok által gyűjtött, elemzett és értékelt adatokra, konkrét tényekre rendkívül gyorsan kell reagálni. A gyors reagáláshoz különlegesen képzett rendőrökre és katonákra és nagy mozgékonyaságú, jól felszerelt alegységekre, illetve ideiglenesen létrehozott, vegyes, — nem egy esetben nemzetközi összetételű — nagyobb létszámú cso-

portosításokra van szükség. Ezek vezetésére azonban csak magasan képzett, több nyelvet beszélő, tapasztalt vezetőkre, törzsekre és logisztikai háttérre van szükség. Nélkülözhetetlen a mindenoldalú kompatibilitás is. A bevetés, az igénybevétel színhelyén meg kell teremteni a helyi hatóságokkal, államigazgatási szervekkel a megfelelő együttműködés lehetőségét. Külön problémát jelent az adott állam törvényeihez való alkalmazkodás, amelyek nem egy esetben jócskán eltérnek az adott erőket a multinacionális kötelekbe delegáló országtól.

A légi erő felderítéssel, megfigyeléssel, hírszerzéssel, légi szállítással, harci kutatással és mentéssel, közvetlen légi támogatással és elszigeteléssel vehet részt a terrorizmus elleni küzdelemben, de a légi erő valamennyi szervezete és beosztottja rendelkezik a terrorizmus elleni harc támogatásának képességével.

A légi erő esetében terrorista akciókkal lehet számolni a vezetési pontok, rak-tárak, kommunikációs központok, repülőterek, rakétaállások, illetve azok személyzete ellen. A terrorista akciók lehetnek:

- levélbombák;
- gépkocsiba rejtett bombák;
- repülőgépek, rakétaindítók, gépjárművek és más berendezések megrongálása;
- gyermek- és emberrablás;
- valamint túszedés.

A nagy vallásháborúk és a máshitűek, intézményes és tömeges méretű üldözésének kora lezárult. De ilyen csaták és ütközetek még ma is előfordulnak.

Az ilyen küzdelmek egyik legismertebb területe az északír tartomány. Az északír probléma tulajdonképpen gyökere a gazdagabb protestánsok és a szegényebb katolikus írek közötti gazdasági és nacionalista okokban keresendő. A nemzeti eltérés mellett azonban a vallási különbség is számottevő. Két keresztény vallás véres küzdelmeként is meghatározható ez a szembenállás.

Nagy vihart kavart Samuel Huntington amerikai politológus, aki a hidegháború utáni korszakra a kultúrák harcát prognosztizálja a globális szembenállás fő frontvonalának. A 21. században a Nyugat fő ellenségének az iszlámot tekinti. A civilizációk összecsapásáról szóló elméletét a következőkben foglalja össze: „Az államok szétterjedése, a törzsi, az etnikai és a vallási konfliktusok kiéleződése; nemzetközi maffiák kialakulása; a menekültek számának megsokszorozódása; a tömegpusztító fegyverek elterjedése; a terrorizmus és az etnikai tisztogatás” — ez jellemzi majd szerinte a harmadik évezred elejét.

Azt sem szabad szem elől téveszteni, hogy Földünk 54 országában mintegy 1,2 milliárd mohamedán él. A Balkánon Törökország mellett Bosznia és Albánia lakossága többségében mohamedán. Nyugat-Európába országaiban is léteznek mohamedán közösségek, a legtöbbet Francia- és Németországban. Összlétszámuk 15 millióra tehető. Az iszlám térhódítása igen jelentős Fekete-Afrikában (Szenegál, Mali, Nigéria,

Gambia, Tanzánia stb.). Jelenleg Afrika vallási megosztottsága: kb. 250 millió keresztény, 250 millió mohamedán és 100 millió a természeti vallások követője.

Az USA-ban 4 millióra teszik az iszlám híveinek számát. Különösen az afro-amerikaiak körében terjed és növekszik népszerűsége.

Oroszország sem tudja kezelni az iszlámkérdést. A hatalmas országban a helyi szakértők 8,5—21 millió közöttire becsülik az iszlám híveinek számát, ebből kb. 2 millió Moszkvában él.

Karnyújtásnyi távolságra tőlünk, a délszlávnak nevezett balkáni térségben például, vagy kissé távolabb, a kurdok lakta térségben, mit sem törődve a nemzetközi közvéleménnyel, az ENSZ és a NATO fenyegetéseivel, állami szinten terroristának³ bélyegeznek népcsoportokat, illetve nemzetiségeket és szabályos népirtást folytatnak [1, 2, 3].

A szélsőséges iszlám fundamentalista erők szellemi vezetői egyre erősödő propagandát folytatnak, amely terrorizmussal vádolja a fejlett nyugati államokat, elsősorban az Amerikai Egyesült Államokat és Nagy-Britanniát, miközben terrorista akciók elkövetésére tüzelik híveiket. E vallás szélsőségesebb irányzatainak egyébként is több százéves alapeleme a vallásért való önfeláldozó, öngyilkos akció.

BEFEJEZÉS

A létesítmények, objektumok, anyagi javak őrzése nemcsak háborúban és rendkívüli állapotban szükséges, de békeidőszakban is kiemelkedő jelentőségű feladat, mivel elfoglalásuk, működésképtelenné tételük, rombolásuk vagy megsemmisítésük, illetve az őrzött javak eltulajdonítása vagy annak kísérlete a várható — az esetleges, ezért kevés kivételtől eltekintve mindig váratlanul támadó — ellenség, illetve a bűnözők elsőrendű célja, illetve feladata. Terroristák, illetve kis létszámú, ám adott esetben nagyon jól felkészült, irreguláris és reguláris csoportok váratlan akcióival pedig bármikor számolni lehet és kell. Nem elhanyagolható a veszélye a szervezett bűnözés, a fegyver-, hasadóanyag-, kábítószer-, és embercsempészet elleni harc során az állami intézmények, katonai objektumok, illetve a rendvédelmi szervek objektumai elleni akcióknak sem. A NATO-hoz való csatlakozásunkkal jelentősen megnő a tagállamok követségei, a szervezet létesítményei és bázisai elleni támadások veszélye.

A fentiekből egyenesen következik, hogy az objektumokat és az anyagi javakat a fegyveres erőknél és rendvédelmi szerveknél, valamint a polgári életben is

³ Terrorista az a személy, aki más személyes szabadságától megfoszt, vagy jelentős anyagi javakat kerít hatalmába, és a személy szabadságát, ill. a javak sértetlenül hagyását vagy visszaadását állami szervhez vagy társadalmi szervezethez intézett követelés teljesítésétől teszi függővé. E tétellel terrorcselekmény büntetettét követi el.

megbízhatóan, felkészülten kell őrizni, védeni. Ez a légierőre is jelentős feladatokat ró. Ezért a repülőcsapatokat fel kell készíteni a rendvédelmi szervekkel való hatékony együttműködésre és el kell látni a megfelelő technikai eszközökkel és fegyverrendszerekkel, ezen belül elsősorban korszerű szállító, többfunkciós és csapásmérő helikopterekkel. Emellett a repülőcsapatok NATO-n belüli feladatainak megfogalmazásakor ügyelni kell arra, hogy jelenlegi szerény képességeinkkel ne játsszunk abszolút alárendelt szerepet. Elvileg a minket fenyegető veszélyről a NATO korai előrejelző rendszerének útján szerzünk tudomást, ám mire ez bekövetkezik, már a levegőbe emelkednek és úton lesznek a hazánkat oltalmazó kötelékek.

Miközben a világ fegyvergyártásában — hasonlóan más fejlett és nagy anyagi hasznot hajtó üzletágakhoz — egyre nagyobb vállalatok jönnek létre felvásárlások és összeolvadások útján, a hazai gyártó és javító kapacitások és a munkaerő foglalkoztatása előtt is komoly lehetőségek állnak, ha megfelelő időben ismerik fel és használják ki azokat az arra illetékesek. Nem kellene mást tenni, mint fegyvervásárlások helyett beengedni a nyugati tőkét erre a területre is. A legjobb ajánlatot tevő 1-2 fegyvergyártó konszernnel kell üzletet kötni, hiszen a hazai fegyvergyártásnak és -javításnak nagy hagyományai és komoly múltja van. Ráadásul komoly hasznot is hajtana, különösen a nagy munkai igényű területeken. Ezzel a hazai hadiipar a honvédelem költségeihez is hozzájárulhatna.

A repülőcsapatok, a honvéd légierő feladatait hazánk katonaföldrajzi adottságai, az ország nagyságrendje és a velük szemben támasztott követelmények, valamint a — sajnos meglehetősen korlátozott anyagi lehetőségek — határozzák meg. E feladatok agresszió esetére jól behatárolhatóan meghatározhatóak. Ezek:

- Légi felderítési feladatok (pl.: hadműveleti-harcászati, pontosító és ellenőrző, légi, vegyi, tűz, műszaki, időjárás, valamint többek közt a harcmező megfigyelés stb.)
- Légi oltalmazási feladatok (körzetek, objektumok, csapatok, kötelékek oltalmazása, légi fölény kivívása és az ellenség légideszantjainak pusztítása a levegőben)
- Légi támogatási feladatok (határmenti városok védelme, az ellenség első lépcsője páncélos alegységeinek pusztítása, a harctevékenységi körzet elszigetelése, saját csapatok közvetlen légi harctámogatása, az ellenség légimozgékonyosságú és deszant alegységeinek pusztítása a földön)
- Légi szállítási feladatok (bevonva a polgári repülőtechnikát is: deszantolás, anyagi-technikai eszközök szállítása, átcsoportosítások, evakuálás, a lakosság és a polgári védelem részére történő szállítások stb.)
- Légi biztosítási feladatok (pl.: légi vezetés biztosítása, légi futár- és tábori postaszolgálat, tűzoltás, vegyimentesítés, aknatelepítés, kutatás és mentés, tűzérzési tűzhelyesbítés, elektronikai zavarás, harcmező megvilágítás stb.)

A fenti feladatrendszer jól tükrözi, hogy a Magyar Honvédség légiereje a katonai helikopterek és a csapatrepülőök nélkül nem képes feladatait teljesíteni. Nincs olyan feladatsorozat, amelynek végrehajtása lehetséges lenne helikopterek, elsősorban csatahelikopterek részvétele nélkül. Kiemelkedő fontosságú tehát e fegyvernemnek az erőteljes fejlesztése [1, 3].

A fő feladat ezért napjainkra egyértelműen, a NATO-integráció szempontjait is szem előtt tartva, a fegyveres erők és rendvédelmi szervek minőségi fejlesztése, ezáltal korszerű, jól kiképzett és felszerelt, jól megfizetett és sokoldalúan alkalmazható hivatásos hadsereg, rendőrség és határőrség létrehozása.

FELHASZNÁLT IRODALOM

- [1] BÉKÉSI Bertold: A légierő alkalmazásának lehetőségei a válságkezelésben, a nemzetközi béketeremtő és fenntartó tevékenységben. ZMNE Szolnoki Repülőtiszt Intézet könyvtára, Szolnok, 2000. (Kézirat, 3134)
- [2] GERGELY Attila: A lelkiismereti terrorizmus. Hadtudomány, Budapest, 1999/3-4. pp. 153-160.
- [3] JÓSZAI János: A repülőcsapatok alkalmazásának lehetőségei a földi objektumok ellen, a béketeremtő és fenntartó tevékenységben és a terrorizmus elleni harcban. Repüléstudományi Közlemények, Szolnok, 1999/3. pp. 15-46.
- [4] KŐSZEGVÁRI Tibor: Hadviselés a 21. Században. Hadtudomány, 1999/1. pp. 41-54.
- [5] LÜKŐ Dénes: A légierő szerepe a béketámogató műveletekben. Hadtudomány, Budapest, 2000/1. pp. 52-62.
- [6] TALLA István: A légierő feladatai a NATO-csatlakozás tükrében. Repüléstudományi Közlemények, Szolnok, 1999/2. pp. 21-30.
- [7] Hadtudományi Lexikon. Magyar Hadtudományi Társaság, Akadémia Kiadó, Bp., 1995. Főszerkesztő: Dr. Szabó József, ISBN 963 045 226 X, 8